

РЕШЕНИЕ

№ 6871

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9683** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Ищецът Б. С. Х., твърди в исковата си молба, че с Решение № 79355/30.04.2020 г. по НАХД № 13281/2019 г. по описа на Районен съд - София, наказателно отделение, 31-ви състав Наказателно постановление /НП/№15-4332-022092/18.12.2015 г. на зам. началник отдел към СДВР е отменено. Сочи, че в съдебното производство по обжалване на НП е представляван и защитаван от адвокат, за което направил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева.

Освен това, твърди, че в края на м. септември 2019 г. планирал пътуване до [населено място], от където е възнамерявал да наеме кола под наем до [населено място]. За целта направил предварителна резервация номер[ЕИК] от сайта rentalcars.com като заплатил сума в размер на 42.91 лева, представляваща такса резервация. На 24.10.2019 г., около 16.00 ч. ищецът посетил офис на фирмата, отдаваща коли под наем, находящ се на летище В., където се представил и предоставил ваучер (резервация), валидна шофьорска книжка и обжалваното и заверено наказателно постановление. Служителите в офиса му отказали предварително резервиран и платен автомобил по резервация номер[ЕИК] от rentalcars.com, под предлог, че не разполага със синия талон към шофьорската си книжка. Същите счели, че представеният и заверен АУАН не замества липсващия син талон, който бил необходим за валидно сключен договор за отдаване на автомобил под наем. Това наложило нуждата от алтернативен превоз

до [населено място], тъй като ищецът имал предварително платен билет за мача между Л. и Еспаньол и трябвало да стигне навреме. Това наложило да отпътува за [населено място] посредством такси. Разходите за транспорта, изразяващи се в ангажирането на таксиметров автомобил от фирма [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] били на обща стойност 263.21 лв. (сборът от две касови бележки за 251.64 лв. от 25.10.2019 г. и за 11.57 лв. от 24.10.2019 г.).

Ищецът твърди, че обжалваното и впоследствие отменено наказателно постановление му е създало редица неудобства включително и такива, носещи характера на имуществени вреди. Счита, че отказът на дружеството, отдаващо коли под наем е бил базиран именно на липсата на син талон, който бил отнет още при съставянето на АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното и отменено наказателно постановление. Твърди, че с действията на своите служители по издаване на порочно наказателно постановление, ответната организация му е причинила имуществена вреда, която е пряка и непосредствена последица от увреждането по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ, изразяваща се в направени разноски за: 1. адвокатско възнаграждение в производството по обжалване на процесното Наказателно постановление, 2. разноски в размер на 42.91 лева, представляващи такса резервация[ЕИК] от rentalcars.com и 3. разноски в размер на обща стойност 263.21 лв. (сборът от две касови бележки за 251.64 лв. от 25.10.2019 г. и за 11.57 лв. от 24.10.2019 г.), изразяващи се в ангажирането на таксиметров автомобил от фирма [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица].

Ето защо, моли съда да осъди Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, да му заплати сумата от 606, 12 лева /шестстотин и шест лева и дванадесет стотинки/, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди (състоящи се в 300.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, 42.91 лв. такса резервация за автомобил под наем и 263.21 лв. таксиметров превоз) в резултат от незаконосъобразно издадено Наказателно постановление /НП/ №15- 4332-022092/18.12.2015 г. на зам. началник отдел към СДВР, ведно със законната лихва от момента на подаване на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на задължението, както и сторените в настоящото производството разноски в размер на 310, 00 лева - заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв. и държавна такса в размер на 10, 00 лв.

Ищецът, редовно призован, не се явява. Представя писмено становище.

Ответникът в депозирания писмен отговор и в съдебно заседание оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Моли същия да бъде отхвърлен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание пледира алтернативно-претендираното обезщетение, равняващо се на заплатеното адвокатско възнаграждение, да бъде намалено.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на исковата претенция. Моли съда да присъди обезщетение по справедливост.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, които обсъди поотделно

и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

От приложеното НАХД № 13281/2019 г. по описа на Районен съд - София, наказателно отделение, 31-ви състав, се установява, че с Решение № 79355/30.04.2020г. Наказателно постановление /НП/ № 15-4332-022092 /18.12.2015 г. на зам. началник отдел към СДВР е отменено.

Настоящият ищец е бил представляван в производството пред СРС, чрез надлежно упълномощаване, от адвокат С. В. В., съгласно договор за правна помощ и съдействие от 02.08.2019 г. (приложен в кориците на НАХД № 13281/2019 г. по описа на Районен съд - София, л.9 и л.10), срещу уговорено адвокатско възнаграждение, платимо по банков път в размер на 300,00 лева. Последното, видно от приетото по делото платежно нареждане от 05.08.19г. /л.23/, е платено изцяло по банков път след сключване на договора за правна помощ и преди приключване на съдебното производство по оспорване на НП.

От приетото по делото заверено копие на Резервационен талон (ваучер) [ЕИК] е видно, че от сайта rentalcars.com е направена заявка за автомобил под наем за 24.10.2019г. с водач Б. Х.. За същата е заплатена сума в размер на 42.91 лева, представляваща такса резервация.

Видно от приложената кореспонденция между търговеца, отдаващ автомобили под наем и ищеца, на последния е отказано да му бъде предоставен автомобил под наем по резервация номер[ЕИК] от rentalcars.com, под предлог, че не разполага със синия талон към шофьорската си книжка.

От представените по делото заверени копия на фискални бонове, се установява, че на 24.10.19г. е заплатена такса за извършени таксиметрови услуги от [фирма] с ЕИК 203030591 на стойност 11,57 лв., а на 25.10.19г- 251,64 лв.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съгласно който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законната отговорност, следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Искът е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, от чийто отменен акт се твърди да са причинени вредите.

Разгледан по същество, искът е частично недопустим. В останалата си част е неоснователен.

Установено е от доказателствата по делото, че с влязъл в сила съдебен акт е отменено

обжалваното НП. Този акт, макар и да не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, е издаден при упражняване на санкционираща административна дейност. Основанието, на което е отменено наказателното постановление не подлежи на преценка в исковото производство по чл. 203 и сл. АПК. Ето защо, е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г., при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон. Ищецът не би ангажирал адвокат и не би заплатил адвокатско възнаграждение, ако не бе издадено незаконосъобразното НП. Намаляването на неговото имущество, поради заплащане на адвокатско възнаграждение, е предизвикано от издаването на акта. В този смисъл, издаденият от административния орган акт е необходимо условие за съществуване на договора за правна помощ и съдействие, сключен именно с цел- защита срещу конкретния акт.

Съдът приема, че адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, и е израз на обичайната грижа на лицето за охраняването на неговите права и интереси, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Видно от приложеното НАХД 13281/2019г. на СРС, съдебното следствие по делото е приключило на 18.12.2019г. Към тази дата вече е налице изменение в разпоредбата на чл.63 ал.3 от ЗАНН/ ДВ бр.94/19г./. Според същата, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В конкретния случай, искането за присъждане на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в производство по обжалване на наказателно постановление, е следвало да бъде направено в последното открито съдебно заседание по делото, за което страните са били редовно призовани - 18. 12. 2019 г. Към тази датата, която е след влизане в сила на разпоредбата на чл. 63,ал. 3 от ЗАНН, ищецът е разполагал с процесуалната възможност да поиска присъждане на разноски, което същият не е сторил.

Разпоредбата на чл.63,ал.3 от ЗАНН е процесуална с материално правен характер и подлежи на изпълнение с влизането и в сила. С регламентираната правна възможност за присъждане на разноски в производството по обжалване на НП и с уреждането на съответния институт в административнонаказателното производство автоматично отпада съществуващата до този момент друга процесуална възможност, а именно тези разноски да се претендират като вреди в производството по чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл.1 ал. 1 от ЗОДОВ. Изрично в ТР №1 от 15.03. 2017 г. на ВАС по т.д. №2/2016г. е посочено,че редът по чл. 1 ,ал. 1 от ЗОДОВ е приложим за присъждане на вреди причинени от направени разноски за ползване на адв. помощ при обжалване на НП, тъй като липсва друга законова възможност за компенсиране на тези вреди от

незаконосъобразна административна дейност.

Предвид обстоятелството, че към датата на приключване оспорването на НП вече е предвиден ред за присъждане на направените в тези производства разноски, е недопустимо претендиране на обезщетение на основание чл.4 от ЗОДОВ за извършените разходи за адвокатски хонорар, за осъществяване на правна помощ и съдействие в производството, приключило с отмяна на постановлението. / в този см. Опр. № 6314 от 28.05.2020 г. по адм. д. № 4167/2020 на ВАС, Опр. № 10748 от 05.08.2020 г. по адм. д. № 7741/2020 на ВАС/.

Ето защо, исковата претенция за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в частта, равняваща се на заплатено адвокатско възнаграждение по НАХД 13281/2019г. на СРС в размер на 300 лева, е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане.

По отношение искането за присъждане на обезщетение за вреди , измеримо със заплатената резервационна такса за автомобил под наем и разноски за ползвани таксиметрови услуги, съдът намира следното:

Страните не спорят, а и това се установява от приетото по делото заверено копие на Резервационен талон (ваучер) [ЕИК] , че от сайта rentalcars.com е направена заявка за автомобил под наем за 24.10.2019г. с водач Б. Х.. За същата е заплатена сума в размер на 42.91 лева, представляваща такса резервация. Заявената за ползване услуга е отказана от търговеца, отдаващ автомобили под наем под предлог, че водачът не разполага със синия талон към шофьорската си книжка.

Видно от приложеното по делото извлечение от кореспонденция между ищеца и дружеството, отдаващо автомобили под наем, служители на търговеца са отказали предоставяне на предварително резервирания автомобил по резервация номер[ЕИК] от rentalcars.com, тъй като заявителят не предоставил син талон. Търговецът е приел, че талонът е необходим за валидно сключен договор за отдаване на автомобил под наем. Самият ищец в разменените помежду им писма и в последвалата жалба до Комисия за защита на потребителите, заявява, че поведението на „С. С. Т.“ се дължи на неправилно интерпретиране от страна на последния на Закона за движение по пътищата и несподелянето на тезата, че заверен АУАН има значението на заместващо свидетелство за правоуправление, включително и т.нар. син талон.

При тези обстоятелства, съдът намира, че настъпилата имуществена вреда, равняваща се на заплатената резервационна такса за автомобил под наем, не се дължи пряко на отмененото като незаконосъобразно НП. Макар принципно да се съгласява, че съставянето на АУАН и издаването впоследствие на въпросното постановление, да са създали неудобства на ищеца, съдът счита, че настъпването на посочените вреди не се намира в пряка причинна връзка с тези действия - една от задължителните предпоставки на закона за уважаване на претенция за заплащане на обезщетение за вреди, а е резултат от поведение у търговеца, отдаващ автомобили под наем .

Колкото до претенцията на ищеца за заплащане на обезщетение за имуществени вреди

в размер на 263.21 лв. , съдът намира следното:

На първо място, от представените по делото фискални бонове за заплатени таксиметрови услуги не се установява кой е извършил плащането и в частност, че това е ищецът, както и маршрутът, по който е осъществен превозът. Недоказано в хода на съдебното дирене остана и твърдението, че пътуването е било наложително. Ищецът не установи, а това е в негова тежест, провеждането на спортното мероприятие на посочените дата, място и час, както и че същият е имал предварително закупен билет за него . Освен това, съдът не споделя становището, че твърдените разходи за таксиметрови услуги са били необходим и присъщ разход, който да е бил неизбежен и свързан пряко и непосредствено с незаконосъобразния акт- Наказателно постановление /НП/ № 15-4332-022092 /18.12.2015 г. Изборът на ищеца да ползва именно такъв транспорт, а не например обществен, не обосновава подобен извод. Отделно от това, по подобни на изложените по-горе доводи за неоснователност на исковата претенция, в частта относно вредите, равняващи се на резервационната такса за рент а-кар, съдът счита, че дори и да се приеме за доказано, че ищецът е претърпял имуществената вреда – разход за таксиметрови услуги, то настъпването и не е в пряка причинна връзка с отмененото НП, а с поведението на „С. S. Т.“ .

Предвид изложеното, съдът намира предявената искова претенция в частта за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, равняващо се на такса резервация на автомобил и разноски за ползвани таксиметрови услуги, за неоснователна и недоказана, и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, искането на ищеца за заплащане на разноските, направени в настоящото производство, е неоснователно.

На ответника следва да бъде присъдено, на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, определено от съда на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд - София град,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от Б. С. Х., с ЕГН [ЕГН] против Столична дирекции на вътрешните работи иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в частта относно сумата от 300 лева /равняващи се на направените по НАХД 13281/2019г. на СРС разноски /, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаването на исковата молба , до окончателното и изплащане, като недопустим.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. С. Х., с ЕГН [ЕГН] против Столична дирекции на вътрешните работи иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в частта относно сумата от 306,12 лева /равняващи се на 42.91 лв. такса резервация за автомобил под наем и 263.21 лв. таксиметров превоз/, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаването на исковата молба, до окончателното и изплащане, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Б. С. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет.5, ап. 39, да заплати на Столична дирекции на вътрешните работи, със седалище и адрес на управление [населено място] 1303 [жк], [улица], разноски по делото в размер на 100/сто /лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: